

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.279/2010/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. évi június hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A fegyveresen közfeladatot ellátó személy ellen elkövetett rablás büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. évi március hó 29. napján kihirdetett 6.B.1405/2009/22. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

Indokolás:

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítása - hosszabb tartamú fő-és mellékbüntetés kiszabása - érdekében jelentett be fellebbezést.

A vádlott és a védője enyhítésre irányuló fellebbezést terjesztettek elő.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést - helytálló indokai alapján - fenntartotta, s az abban foglaltaknak megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletének nyilvános ülésen történő megváltoztatását indítványozta.

A vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezéssel összefüggésben kifejtett indokokra figyelemmel elsődlegesen az önkéntes elállás megállapítását, s ennek jogkövetkezménye alkalmazását, másodsorban a büntetés enyhítését, s végső soron az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Az ítéltábla a Be. 348. §-ának (1) bekezdésében írtak szerint a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással felülbírált. E célból a Be. 361.-362. §-aiban szabályozott nyilvános ülést tartott, minthogy tárgyalás kitűzésének és tartásának indoka nem merült fel - Be. 363. § -.

Elsőként arra kell utalni, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a büntetőeljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le. A tényállás megállapításához szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, s azok mindegyikét a mérlegelési körébe vonta. Az e tevékenységéhez kapcsolódó indokolási kötelezettségét magas színvonalúan és kifogástalanul teljesítette.

A vádlott nem vitatta a bűncselekmény elkövetését, mindvégig és következetesen fenntartotta a beismerő vallomását, amely a bűnösség elismerésére kiterjedt, de ezen túl a megbánását is kifejezésre juttatta, s annak őszinteségéhez nem fért kétség. A vádlotti beismerő vallomással - az a tényállás megállapításához első sorban alapul szolgált - összhangban álló volt a bizonyítékok teljes köre.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-a (2) bekezdésében felsorolt, s megalapozatlanságot eredményező okoktól, ennek folytán e törvényhely (1) bekezdése alapján a másodfokú elbírálás során irányadóul szolgált.

A tényállásból a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű és a cselekmény jogi minősítése is helyes.

A jogi minősítés körében kifejtetteket az ítéletábra maradéktalanul osztja, s minden tekintetben kifogástalan az azzal kapcsolatos okfejtés is, mely a bűncselekmény tényállási elemeit maradéktalanul megvalósultnak találta. Az ezzel ellentétes védői hivatkozás ennek folytán nem foghat helyt függetlenül attól, hogy a vádlott ténylegesen semmiféle erőszakot nem alkalmazott, és fenyegető kijelentéseket sem tett. A két postai dolgozó számára egyértelműen felismerhető volt a vádlott magatartása, hiszen az egyikük rablónak nevezte és a rendőrség segítségét tartotta szükségesnek, a másikuk - Kiss Jánosné - pedig a helyzetnek megfelelően cselekedve titkolta el a követelt pénz meglétét. A vádlottnál lévő játék pisztoly valós jellegével Kiss Jánosné nem volt egyértelműen tisztában, a nyomozati kihallgatásakor tett vallomásában e körülményt csak valószínűnek tartotta, s csupán a tárgyaláson mutatkozott - nyilvánvalóan csaknem egy év elteltére figyelemmel - e tekintetben határozottabbnak.

A vádlott a két postai dolgozó határozott fellépésének eredményeként és annak tudatában hagyta el a postahivatal épületét, hogy a pénztárban nincs pénz, tehát a maga részéről mindent megtett annak érdekében, hogy a bűncselekmény befejezetté váljon. Minthogy a pénzösszeg megszerzése érdekében elkövetett cselekménye nem járt eredménnyel, ezért az kísérleti szakban maradt. A büntethetőséget kizáró okot jelentő önkéntes elállásra történő védelmi hivatkozás nem járhatott eredménnyel, egyrészt az elsőfokú bíróság írt indokaira figyelemmel, másrészt azt ki is zárja a kísérlet befejezettsége.

A büntetés kiszabásával összefüggésben feltárt alanyi és tárgyi bűnösségi körülmények köre teljes, melyeknek az alkalmazott joghátrány neme és mértéke is megfelel.

Az ítéletábra egyetértett az enyhítő rendelkezés alkalmazásával, s nem osztotta az ügyészi álláspontot, amely annak mellőzését tartotta szükségesnek. A vádlottal szemben kiszabott

3 év 6 hónapi fegyház-büntetés a mellékbüntetéssel együtt az egyéni megelőzés mellett az általános megelőzés követelményeit is biztosítja.

Az nem lehet kétséges - a vádlottnak az eljárás egésze alatt tanúsított nyilatkozatai és magatartása alapján -, hogy újabb bűncselekmény elkövetésétől nem kell tartani, a büntetés, de önmagában már a büntetőeljárás is kellő visszatartó hatást fog kiváltani. Ezen túl azonban az is feladat és cél, hogy mások számára is egyértelművé váljon az ilyen, vagy hasonló, de bármely más bűncselekmény elkövetésétől való tartózkodás, amelynek egyik eszköze éppen a megfelelő büntetés lehet. Ennek folytán az enyhítő rendelkezés teljes kimerítése nem volt indokolt, hiszen ez esetben a büntetés nem biztosítja sem a büntetési célokat, de nem felel meg a büntetéskiszabási elveknek sem.

Az ítéletábra az előzőekben írtakra figyelemmel a büntetés súlyosítását nem tartotta szükségesnek, de ugyanakkor az enyhítést sem indokoltnak, így az ilyen irányban előterjesztett fellebbezések egyike sem vezethetett eredményre. Az elsőfokú bíróság ítélete minden tekintetben helytálló, ezért annak a helybenhagyásáról rendelkezett a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján.

A vádlott előzetes letartóztatásának az elsőfokú ítélet kihirdetését követő további beszámítása is a Btk. 99. §-ának (1) és (2) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2010. évi június hó 22. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6.B.1405/2009/22. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2010. évi június hó 22. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -